

Av president Henry B. Eyring
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Et levende vitnesbyrd

Et vitnesbyrd krever næring ved troens bønn, at vi hungrer etter Guds ord i Skriftene og at vi er lydige mot sannheten.

Mine kjære unge søstre, dere er det klare håp for Herrens kirke. Min hensikt i kveld er å hjelpe dere å faktisk tro at det er tilfelle. Hvis en slik tro kan bli et dypt vitnesbyrd fra Gud, vil det forme de valg dere tar hver dag og hver time. Og ut ifra det som kan virke som små valg, vil Herren lede dere til den lykke dere ønsker. Gjennom deres valg vil han kunne velsigne utallige andre.

Deres valg om å være sammen med oss i kveld, er et eksempel på valg som betyr noe. Over en million unge kvinner, mødre og ledere er invitert. Av alt det andre dere kunne ha valgt å gjøre, valgte dere å være sammen med oss. Dette gjorde dere på grunn av deres tro.

Dere tror på Jesu Kristi evangelium. Dere tror sterkt nok til å komme og høre hans tjenere, og har nok tro til å håpe at noe dere vil høre eller føle, vil hjelpe dere til et bedre liv. Dere har følt i deres hjerte at å følge Jesus Kristus var veien til større lykke.

Dere har kanskje ikke sett på dette som et bevisst valg av særlig betydning. Dere har kanskje følt et ønske om å være sammen med oss på grunn av venner eller familie. Dere har kanskje bare reagert positivt på vennligheten til en som inviterte dere med. Men selv om dere ikke la merke

til det, følte dere i det minste et svakt ekko av Frelserens innbydelse: “Kom så og følg meg.”¹

I løpet av den timen vi har vært sammen, har Herren styrket deres tro på ham og deres vitnesbyrd. Dere har hørt mer enn ord og musikk. Dere har følt Åndens vitnesbyrd i deres hjerte om at det finnes levende profeter på jorden i Herrens sanne kirke, og at veien til lykke finnes i hans rike. Deres vitnesbyrd har vokst om at dette er den eneste sanne og levende kirke på jorden i dag.

Vi har ikke alle følt nøyaktig det samme. Noen har fått et vitnesbyrd om at Thomas S. Monson er en Guds profet. Andre har følt at ærlighet, dyd og velgjerninger mot alle mennesker virkelig er Frelserens egenskaper. Og med dette har det fulgt et større ønske om å bli ham lik.

Dere føler alle et ønske om at deres vitnesbyrd om Jesu Kristi evangelium må bli styrket. President Brigham Young kunne se deres behov for mange år siden. Han var en Guds profet, og med profetisk fremsyn for 142 år siden så han dere og deres behov. Han var en kjærlig far og en levende profet.

Han kunne se hvilken innflytelse verden øvet på hans døtre. Han så at denne verdslige innflytelsen var iferd

med å trekke dem bort fra Herrens vei til lykke. På hans tid kom denne innflytelsen delvis ved hjelp av den nye transkontinentale jernbanen som forbandt de isolerte og beskyttede hellige med resten av verden.

Han så kanskje ikke dagens teknologiske undere, hvor man ved hjelp av en håndholdt innretning kan velge å knytte seg til utallige ideer og mennesker over hele verden. Men han så verdien av at hans døtre – og dere – kunne treffe valg på grunnlag av et sterkt vitnesbyrd om en levende og kjærlig Gud og hans plan for lykke.

Her er hans profetiske og inspirerte råd til sine døtre og til dere.

De står sentralt i mitt budskap i kveld. Han uttalte følgende i et rom i sitt hjem, rundt en kilometer fra stedet hvor dette budskapet nå går ut til Guds døtre over hele verden: “De unge døtre i Israel trenger å få et levende vitnesbyrd om sannheten.”²

Han organiserte så en forening for unge kvinner som har blitt til det vi nå i Herrens kirke kaller “Unge kvinner”. Dere har i kveld følt noe av den store virkningen av det valg han tok den søndagskvelden hjemme i sin dagligstue.

Over 100 år senere har Israels døtre over hele verden et ønske om selv å få et levende vitnesbyrd om sannheten. Resten av deres liv vil dere trenge dette levende og voksende vitnesbyrd, som vil styrke dere og lede dere på veien til evig liv. Med dette vitnesbyrdet vil dere utstråle Kristi lys til deres brødre og søstre over hele verden og på tvers av generasjoner.

Dere vet av egen erfaring hva et vitnesbyrd er. President Joseph Fielding Smith forklarte at et vitnesbyrd “er overbevisning som gis ved åpenbaring til dem som ydmykt søker sannheten”. Han sa følgende om vitnesbyrd og Den hellige ånd som bringer denne

åpenbaring: “Dens overbevisningskraft er så stor at det ikke lenger er rom for tvil når Ånden har talt. Det er den eneste måten vi virkelig kan få vite at Jesus er Kristus og at hans evangelium er sant.”³

Dere har selv følt denne inspirasjonen. Den kan ha blitt gitt for å bekrefte en del av evangeliet, slik den ble for meg i kveld. Da jeg hørte ordene fra den 13. trosartikkel om å være “ærlige, trofaste, kyske [og] kjærlige”, var det for meg som om Herren uttalte dem. Jeg følte igjen at dette er hans egenskaper. Jeg følte at Joseph Smith var hans profet. Derfor var ikke dette bare ord for meg.

I mitt sinn så jeg for meg Judeas støvete veier og Getsemane hage. I mitt hjerte følte jeg i det minste litt av hvordan det måtte ha vært å knele slik Joseph gjorde foran Faderen og Sønnen i en lund i New York. Jeg klarte ikke å se for meg et lys som var klarere en solens midt på dagen, slik han gjorde, men jeg følte et vitnesbyrds varme og under.

Vitnesbyrd vil komme til dere i biter etter hvert som deler av den hele sannhet om Jesu Kristi evangelium blir bekreftet. Når dere for eksempel leser og grunner på Mormons bok, vil vers dere har lest før, virke som nye for dere og gi dere nye ideer. Deres vitnesbyrd vil vokse i bredde og dybde når Den hellige ånd bekrefter at de er sanne. Deres levende vitnesbyrd vil vokse etter hvert som dere studerer, ber og grunner på Skriftene.

Den beste beskrivelsen av hvordan man får og beholder dette levende vitnesbyrdet, er allerede nevnt. Den står i Alma kapittel 32 i Mormons bok. Dere har sikkert lest det mange ganger. Jeg finner nytt lys i det hver gang jeg leser det. La oss igjen se nærmere på hva det lærer oss.

Vi lærer i disse inspirerte ordene å begynne vår søken etter et vitnesbyrd med “tro i den minste grad” og med et ønske om at det skal vokse.⁴ I kveld har dere følt tro og dette ønsket mens dere har lyttet til gripende taler om Frelserens godhet, hans ærlighet og

hans rene bud og forsoning som er gjort tilgjengelig for oss.

Et troens frø er altså allerede sådd i deres hjerte. Dere kan til og med ha følt noe av den svulmende bevegelse i deres hjerte som Alma lovet. Det har jeg.

Men i likhet med en voksende plante trenger den næring, ellers vil den visne. Hyppige og inderlige bønner i tro er viktige og nødvendige næringsstoffer. Lydighet mot den sannhet dere har mottatt, vil holde liv i vitnesbyrdet og styrke det. Lydighet mot budene er en del av den næring dere må gi deres vitnesbyrd.

Dere husker sikkert Frelserens løfte: “Om noen vil gjøre hans vilje, da skal han kjenne om læren er av Gud, eller om jeg taler av meg selv.”⁵

Dette har fungert for meg, og det vil det for dere. En av evangeliets læresetninger som jeg lærte da jeg var ung, er at den største av alle Guds gaver er evig liv.⁶ Jeg lærte at en del av det evige liv er å leve evig som familie i kjærlighet.

Siden første gang jeg hørte disse sannhetene og de ble bekreftet i mitt hjerte, har jeg følt meg forpliktet til å treffe ethvert valg jeg kunne for å unngå strid og søke fred i min familie og mitt hjem.

Først etter dette liv kan jeg nyte fyllden av denne største av alle velsignelser, evig liv. Men midt i mine utfordringer i dette liv har jeg i det minste fått glimt av hvordan min familie i himmelen kan bli. På grunn av disse erfaringene har mitt vitnesbyrd om den besejlingsmyndighet som utøves i templene, vokst og blitt styrket.

Å se mine to døtre bli døpt i templet for sine forfedre har ført meg nærmere dem og de forfedre som vi har funnet navnene på. Elijahs løfte om at hjertene ville bli vendt mot hverandre i familier har blitt oppfylt for oss.⁷ Troen har derfor for min del blitt til sikker kunnskap, slik vi blir lovet i Almas bok.

Jeg har opplevd i det minste noe av gleden som mine forfedre følte da Frelseren kom inn i åndeverdenen etter sitt jordiske virke. Her er beskrivelsen i Lære og pakter:

“Og de hellige frydet seg over sin forløsning og bøyde kne og anerkjente Guds Sønn som sin Forløser og Befrier fra døden og fra helvetes lenker.

Deres ansikter skinte, og utstrålingen fra Herrens nærvær hvilte over dem, og de lovpriste hans hellige navn med sang.”⁸

Jeg fikk føle noe av deres glede fordi jeg handlet i tråd med mitt vitnesbyrd om at Herrens løfte om evig liv er sant. Dette vitnesbyrdet ble styrket av at jeg valgte å handle i tråd med det, slik Frelseren lovet at det ville bli.

Han har også lært oss at i tillegg til å velge å være lydige, må vi be Gud om et vitnesbyrd om sannheten. Herren lærte oss dette i sin befaling om

å be angående Mormons bok. Han sa gjennom sin profet Moroni:

“Se, når dere leser dette – hvis Gud har en vis hensikt med at dere skal lese det – vil jeg be dere innstendig om å minnes hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn, fra Adam ble skapt og like ned til den tid når dere mottar dette, og overveie det i deres hjerter.

Og når dere mottar dette, vil jeg be dere innstendig om å spørre Gud den evige Fader, i Jesu Kristi navn om ikke disse ting er sanne. Og hvis dere spør av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt og har tro på Kristus, vil han åpenbare sannheten av det for dere ved Den Hellige Ånds kraft.

Og ved Den Hellige Ånds kraft kan dere vite sannheten i alle ting.”⁹

Jeg håper at dere alle har satt dette løftet på prøve, eller at dere vil gjøre det snart. Svaret kommer kanskje ikke som en enkeltstående og sterk åndelig opplevelse. For meg kom det fredsommelig til å begynne med. Men det har kommet stadig sterkere for hver gang jeg har lest og bedt angående Mormons bok.

Jeg er ikke avhengig av hva som har skjedd tidligere. For å beholde mitt levende vitnesbyrd om Mormons bok, mottar jeg ofte Moronis løfte. Jeg tar ikke den velsignelse som et vitnesbyrd er, for gitt som en evigvarende rettighet.

Et vitnesbyrd krever næring ved troens bønn, at vi hungrer etter Guds ord i Skriftene og at vi er lydige mot de sannheter vi har mottatt. Det er farlig å forsømme bønn. Vi setter vårt vitnesbyrd i fare om vi tar lett på vårt studium av Skriftene. Dette er nødvendig næring for vårt vitnesbyrd.

Dere husker sikkert Almas advarsel:

“Men hvis dere forsømmer treet og ikke har tanke for å pleie det og gi det næring, se, da vil det ikke slå

rot, og når solen svir det med sin hete, visner det fordi det ikke har noen rot, og dere rykker det opp og kaster det bort.

Nå skjer ikke dette fordi frøet ikke var godt, heller ikke fordi frukten ikke ville være ønskelig, men det skjer fordi deres jord er ufruktbar og dere ikke vil pleie treet og gi det næring, derfor kan dere ikke høste frukt.”¹⁰

Å nyte Guds ord, inderlig bønn og lydighet mot Herrens bud er noe som må komme jevnt og trutt hvis deres vitnesbyrd skal vokse og blomstre. Vi opplever alle noen ganger at omstendigheter vi ikke rår over, forstyrrer våre rutiner for skriftstudium. Det kan være perioder hvor vi av en eller

annen grunn velger å ikke be. Det kan være bud som vi en stund velger å ignorere.

Dere vil imidlertid ikke få deres ønske om et levende vitnesbyrd oppfylt hvis dere glemmer advarselen og løftet i Alma:

“Og derfor, hvis dere ikke vil pleie ordet og gi det næring og ved troens blikk se fremover til frukten, kan dere aldri høste av frukten fra livets tre.

Men hvis dere vil pleie ordet og gi det næring, ja, med deres tro og med stor flid og med tålmodighet vil pleie treet og gi det næring når det begynner å vokse, idet dere ser fremover til frukten, da skal det slå rot, og se, det skal bli et tre som vokser frem til evig liv.

Og fordi dere har pleiet ordet og gitt det næring med deres flid og med tro og med tålmodighet så det kan slå rot i dere, se, da skal dere snart høste frukten av det, en frukt som er meget dyrebar, som er søtere enn alt som er søtt, og som er hvitere enn alt som er hvitt, ja, og renere enn alt som er rent. Og dere skal nyte av

denne frukten helt til dere er mett – så dere ikke hungrer, heller ikke skal dere tørste.

Da ... skal dere høste belønningen for at dere med tro, flid, tålmodighet og langmodighet har ventet på at treet skulle gi dere frukt.”¹¹

Ordene i dette skriftstedet, “se fremover til frukten”, veiledet den kloke undervisning dere har mottatt i kveld. Det var derfor deres blikk ble rettet mot en fremtidig dag i et beseglingsrom i templet. Det var derfor dere fikk hjelp til å visualisere det tilsynelatende endeløse lys som blir reflektert i motstående speil på veggene i et beseglingsrom hvor dere kan bli viet i et Guds tempel.

Hvis dere ser frem til denne dag med et tilstrekkelig sterkt ønske født av vitnesbyrd, vil dere bli styrket til å kunne motstå verdens fristelser. Hver gang dere velger å leve mer likt Frelseren, vil deres vitnesbyrd bli styrket. Dere vil etter hvert selv få vite at han er verdens lys.

Dere vil oppleve at lyset vokser i deres liv. Det vil ikke komme uten

anstrengelse. Men det vil komme når deres vitnesbyrd vokser og dere velger å gi det næring. Her er det sikre løfte fra Lære og pakter: “Det som er av Gud, er lys, og den som mottar lys og blir i Gud, mottar mer lys, og dette lys blir klarere og klarere inntil som ved høylys dag.”¹²

Dere vil være et lys for verden når dere bærer vitnesbyrd for andre. Dere vil utstråle Kristi lys til andre i deres liv. Herren vil finne måter å la dette lys røre ved dem dere er glad i. Og gjennom sine døtres samlede tro og vitnesbyrd vil Gud påvirke millioner av mennesker i sitt rike og over hele verden med sitt lys.

I deres vitnesbyrd og deres valg ligger Kirkens håp og de generasjoners håp som vil følge deres eksempel ved å lytte til og akseptere Herrens invitasjon: “Kom så og følg meg.” Herren kjenner og elsker dere.

Jeg gir dere min kjærlighet og mitt vitnesbyrd. Dere er døtre av en kjærlig og levende Fader i himmelen. Jeg vet at hans oppstandne Sønn, Jesus Kristus er Frelseren og verdens lys. Jeg vitner om at Den hellige ånd har sendt budskap til dere i kveld og bekreftet sannheten i deres hjerte. President Thomas S. Monson er Guds levende profet. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Lukas 18:22.
2. Brigham Young, in *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969* (1969), 8.
3. Joseph Fielding Smith: *Answers to Gospel Questions*, red. Joseph Fielding Smith jr., 5 bind (1957–66), 3:31.
4. Se Alma 32:27.
5. Johannes 7:17.
6. Se Lære og pakter 14:7.
7. Se Malaki 4:5–6; Joseph Smith–Historie 1:38–39.
8. Lære og pakter 138:23–24.
9. Moroni 10:3–5.
10. Alma 32:38–39.
11. Alma 32:40–43.
12. Lære og pakter 50:24.

St. Catherine, Jamaica

